

тварин» упродовж 25 діб спричинило покращення клінічного стану курей-несучок 220-добового віку, стабілізацію А-вітамінного обміну, зниження концентрації сечової кислоти в сироватці крові та часткове відновлення функціонального стану печінки.

УДК 619:616.07:636.4

ОЛАСЮК А.В., магістрант

Науковий керівник – **ТИШКІВСЬКИЙ М.Я.**, канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

МЕТОД ПРОФІЛАКТИКИ НАБРЯКОВОЇ ХВОРОБИ ПОРОСЯТ

Набрякова хвороба свиней – захворювання відлучених поросят, що характеризується утворенням набряків у різних органах і тканинах, із ознаками ентериту та ураженням центральної нервової системи. Раптово починаються розвиваються набряки підшкірної клітковини повік, лоба, носа та потилиці.

Метою роботи була розробка ефективного та зручного методу профілактики набрякової хвороби поросят.

Метод профілактики набрякової хвороби був апробований нами на поросятах породи ландрас, дюрк та білої української у ТОВ “Україна-2001” смт Теофіполь Хмельницької області. Тварин утримують у типових приміщеннях. Раціон складається із готового комбікорму фірми “TrouwNutrition” (Голландія), ячменю і пшениці. Тварин розділили на дві групи: контрольна та дослідна по 100 голів поросят у кожній.

За час проведення досліду дотримувались технології годівлі тварин за відлучки та правил санітарії. Готовий корм (суперпрестартер) починали згодовувати із 5 по 22 день життя шляхом нанесення його свиноматці на молочні пакети, а із 22 по 25 – проводили ступеневий перехід із суперпрестартеру на престартер у пропорції 50 : 50. Поросятам міняли раціон годівлі з 25 дня, який складався з 25 % престартеру та 75 % ячменю. Відлучення поросят проводили на 27–28-й день життя. Враховуючи масу тіла, тварин розділяли на групи по 10 голів у кожній. У день відлучення їх утримували на голодній дієті, а воду давали без обмежень. На другий день – згодовували 1 кг корму на групу, розділяючи його на 3–4 порції. Поросятам був забезпечений вільний доступ до годівниць та поїлок. На третій день після відлучення кількість корму збільшували до 1,2 кг, на 4 – 1,4 кг, а починаючи із 5 дня переводили тварин на нормовану годівлю відповідно схеми.

Для кращого поїдання корму після відлучення поросят забезпечували дотримання режиму роздачі кормів у один і той самий час та цілодобовим освітленням приміщення. Із 22 по 32 день до корму вводили підкислювач у дозі 5 кг на 1 тонну (0,5 %) готового корму (65 % мурашиної кислоти, 35 % кремнієвої основи). Підкислення кормів чи води забезпечує зміну рН у шлунково-кишковому

тракті в кислу сторону, що буде пригнічувати ріст та розвиток патогенної мікрофлори і є основною за профілактики набрякової хвороби поросят.

Даний метод профілактики набрякової хвороби поросят дав позитивний результат за що вказувала збереженість поросят дослідної групи 97 % порівняно – 59 % у контрольній.

УДК 619.616Ю396/2

КИЛІВНИК Д.Ю., САХНЮК В.М. магістранти

Науковий керівник – **ЧУБ О.В.**, канд. вет. наук

ПІСЛЯПОЛОГОВА ГЕМОГЛОБІНУРІЯ КОРІВ, ПРИЧИНИ, ДІАГНОСТИКА ТА ЛІКУВАННЯ

Захворювання, яке спостерігається переважно у стійловий період у корів старше 5-річного віку в перші тижні після пологів і характеризується гемолітичною жовтяницею, підвищенням температури тіла та гемоглобінурією.

Посушливі погодні умови 2017 року призвели до того, що багато власників великої рогатої худоби, зокрема дійних корів не змогли заготовити достатню кількість якісних грубих та соковитих кормів для тварин, тому змушені були згодувувати дійним коровам упродовж сухостійного періоду жом, хоча і у невеликих кількостях. Після пологів, щоб забезпечити корів соковитим кормом їм у раціон почали вводити жом у кількості 30 – 45 кг на одну тварину на добу, що становило приблизно 35 – 45 % поживності корму за обмінною енергією (ОЕ). До складу раціону таких корів також входило, як правило сіно люцернове, солома ячмінна або пшенична та концкорми, переважно дерть пшенична інколи в незначних кількостях дерть ячмінна та кукурудзяна. Захворювання спостерігали у січні – березні, тобто наприкінці зимово-стійлового періоду коли якість кормів була досить низькою, оскільки грубі корми: сіно та солома досить часто були уражені різними грибами про що свідчив неприємний запах цих кормів на наявність у них плісняви.

У корів на 3-му, 4-му тижні лактації за продуктивності 25 – 35 літрів молока на добу відмічали втрату апетиту, різке зниження надоїв, підвищення температури тіла до 39,5–40°C, на третю добу захворювання у сечі відмічали гемоглобінурію (сеча була вишневого, а згодом темно-вишневого кольору).

Для лікування хворих корів застосовували внутрішньовенне введення 25 мл катозалу, 100 мл кальфосету 10% розчин глюкози та, обов'язково 100 мл фосфосану підігрітого до температури тіла тварини. Обов'язково тваринам змінювали раціон, в якості соковитого корму коровам згодувували 10 – 15 кг кормових буряків, злакове сіно, а також кукурудзяну та ячмінну дерть і макуху соєву. Застосування комплексного підходу до лікування сприяло тому, що сеча уже на другий день після лікування уже була червоного кольору. Молочна продуктивність відновлювалася лише через 2 –3 тижні після проведеного лікування, а підвищена температура тіла утримувалася впродовж 5 – 7 днів хвороби.